

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Paul Put

tegen

de VRT-televisienieuwsdienst

Met een verzoekschrift van 4 mei 2006 dient advocaat Kris Masson namens zijn cliënt, de heer Paul Put, klacht in tegen de VRT naar aanleiding van de berichtgeving over zijn cliënt in verscheidene programma's van de nieuwsdienst. Met een brief van 18 mei 2006 antwoorden hoofdredacteurs Leo Hellemans en Kris Hoflack namens de VRT op de klacht. Advocaat Masson repliceert hierop met een brief van 29 mei 2006.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 28 september 2006. Namens klager verscheen zijn advocaat Kris Masson. Voor de VRT verschenen hoofdredacteur Kris Hoflack, journalist Erik Dupain en mevrouw Merel Jansen, juriste.

DE FEITEN

De uitzendingen waartegen klacht wordt ingediend, maken deel uit van de berichtgeving over een omkopschandaal in het Belgische voetbal, waaraan de pers vanaf het najaar van 2005 tot het voorjaar van 2006 ruim aandacht heeft besteed. Klager is herhaaldelijk in het nieuws gekomen omdat hij als trainer van SK Lierse in deze affaire betrokken zou zijn. Hij werd door de club ontslagen in november 2005. Hij kwam achteraf in dienst bij voetbalclub Excelsior Moeskroen, waar hij op 17 februari 2006 eveneens ontslagen werd.

De VRT-televisie heeft in de bewuste periode in verschillende nieuws- en sportuitzendingen bericht over de omkopingszaak, onder meer in het journaal van 4 april 2006, de Zevende Dag van 23 april 2006, Studio 1 van 23 april 2006 en het journaal van 24 april 2006. De klacht betreft de berichtgeving in vermelde uitzendingen over de beweerde rol van Paul Put in het omkopschandaal.

Klager heeft eerder via zijn advocaat na een uitzending van het magazine Panorama op 5 februari 2006 een recht van antwoord geëist van de VRT, maar dit is door de openbare omroep afgewezen. Na de journaaluitzending van 4 april 2006 heeft de advocaat van klager opnieuw een recht van antwoord geëist van de VRT, maar ook deze vraag werd door de openbare omroep afgewezen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In zijn verzoekschrift van 10 februari 2006 en op de hoorzitting van 28 september 2006 licht de advocaat van klager de gronden van de klacht toe. Aanleiding om zich tot de Raad voor de Journalistiek te wenden was het feit dat de VRT tot tweemaal toe een recht van antwoord van klager heeft afgewezen. Volgens klager is dat ten onrechte gebeurd.

Advocaat Masson betoogt dat de VRT in de verschillende uitzendingen een eenzijdige voorstelling van zaken heeft gegeven en dat het standpunt van klager niet of nauwelijks aan bod is gekomen.

In het journaal van 4 april 2006 heeft de VRT bericht over een klacht die door supporters van Lierse is ingediend tegen Paul Put. De VRT heeft in die uitzending geen reactie van Put

gegeven. Volgens advocaat Masson getuigt dit van vooringenomenheid. De advocaat heeft na de uitzending onmiddellijk telefonisch contact opgenomen met de VRT, en hij vindt het relevant dat in het laatavondjournaal de berichtgeving over de klacht van de Liersesupporters niet meer werd opgenomen. Een vraag tot opname van een recht van antwoord, die hij per fax op 5 april 2006 aan de VRT heeft gericht, is volgens de advocaat ten onrechte afgewezen. In de Zevende Dag van 23 april 2006 heeft journalist Erik Dupain, die naar eigen zeggen het dossier van de voetbalbond kon inzien, volgens klager een verkeerde voorstelling van de feiten gegeven door te stellen dat Paul Put verklaard heeft dat het bestuur van Lierse op de hoogte was van de omkoping. Dupain kon dit niet beweren, aangezien Put volgens zijn advocaat op dat moment nog geen verklaringen had afgelegd voor de voetbalbond. In Studio 1 van dezelfde dag werd de heer Theyskens, voorzitter van Lierse, de kans gegeven om te reageren op de berichtgeving. Ook in deze uitzending werd geen reactie van Put opgenomen.

Wanneer de advocaat van Put met de VRT contact opnam om te protesteren tegen deze volgens hem eenzijdige berichtgeving, werd hem aangeboden om in de uitzending van de week nadien naar de studio te komen met zijn cliënt. Maar advocaat Masson stelt dat dit veel te laat was, omdat het kwaad al geschied was.

In het journaal van 24 april 2006 heeft de VRT gemeld dat Lierse een licentie zal krijgen onder bepaalde voorwaarden, en is daarop een reactie van voorzitter Theyskens gegeven. Volgens advocaat Masson is ook in deze uitzending ten onrechte geen reactie gevraagd aan zijn cliënt.

In de brief van 18 mei 2006 en op de hoorzitting van 28 september 2006 betogen de vertegenwoordigers van de VRT dat de omroep geen beroepsethische fouten kunnen aangewreven worden bij de berichtgeving die door klager wordt aangevochten. Het recht van antwoord, dat advocaat Masson namens klager tweemaal heeft aangevraagd, is door de omroep om juridische redenen afgewezen. De VRT stelt dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor de Journalistiek behoort om zich daarover uit te spreken. De VRT betwist dat het standpunt van klager onvoldoende aan bod is gekomen. De omroep wijst erop dat advocaat Masson herhaaldelijk het standpunt van zijn cliënt in de uitzending is komen verdedigen, in het bijzonder in december 2005 en verscheidene keren in februari 2006. Wel kan niet vereist worden dat in elke uitzending systematisch alle betrokken partijen aan bod komen. Dat de advocaat van Put in de latere uitzendingen niet meer aan het woord is gekomen, heeft te maken met het feit dat er voor Put nog nauwelijks belangrijke onderwerpen aan bod zijn gekomen. Wel heeft de VRT er naar eigen zeggen op toegezien dat, indien nodig en relevant, het standpunt van Put – dat het bestuur van Lierse wel degelijk op de hoogte was van de omkoping – werd opgeworpen. Dat gebeurde in drie van de vier aangevochten uitzendingen. De vierde had betrekking op een beslissing van de licentiecommissie, waarmee de klager niets te maken had.

De VRT wijst er nog op dat aan de advocaat verschillende keren is aangeboden om samen met zijn cliënt naar de studio te komen, maar dat deze uitnodiging werd afgeslagen omdat Put zelf niet wilde meekomen.

Wat ten slotte de verklaringen van Erik Dupain in de Zevende Dag van 23 april 2006 betreft, stelt de journalist op de hoorzitting dat hij correct heeft weergegeven wat hij gelezen heeft in het dossier van de voetbalbond. Volgens Dupain heeft Paul Put belastende verklaringen over zichzelf afgelegd aan twee hulptrainers van Excelsior Moeskroen, die hun voorzitter hebben ingelicht. De voorzitter van Moeskroen heeft die informatie nadien op een persconferentie bevestigd en hij heeft ook de voetbalbond erover ingelicht, aldus nog Dupain.

BESLISSING

Over het recht van antwoord

Conform artikel 1 van zijn werkingsreglement behandelt de Raad voor de Journalistiek de klachten over een journalistieke handelwijze, waarbij de journalistieke beroepsethiek aan de orde is. De Raad voor de Journalistiek is niet bevoegd om een uitspraak te doen over de juridische gronden waarop een recht van antwoord door een redactie is afgewezen. De Raad voor de Journalistiek kan zich daarentegen wel uitspreken over het beroepsethische beginsel van woord en wederwoord. In voorkomend geval kan de Raad dus nagaan of de gegevens die de antwoordtekst bevatte, voldoende journalistiek relevant waren zodat ze hadden opgenomen moeten worden als gevolg van het beroepsethische beginsel van woord en wederwoord.

Over de grond van de klacht

De VRT voert terecht aan dat in de berichtgeving over de omkoopaffaire bij het Belgische voetbal alle relevante standpunten aan bod moeten komen, maar dat dit niet noodzakelijk in één en dezelfde uitzending dient te gebeuren. Algemeen kan worden vastgesteld dat in de loop van de maanden, tijdens de welke over de affaire werd bericht, het standpunt van klager herhaaldelijk naar voren is gebracht in de uitzendingen van de VRT-televisienieuwsdienst. Zo is het standpunt van klager dat het bestuur van Lierse op de hoogte was van de omkoping, in drie van de vier aangevochten uitzendingen opgeworpen. De vierde uitzending, die van 24 april 2006, had betrekking op een licentie die aan Lierse zou worden verleend, zodat het standpunt van klager hier niet relevant was.

De antwoordtekst die de advocaat van klager op 5 april 2006 per fax aan de VRT heeft aangevraagd, bevatte geen nieuwe elementen, zodat de VRT op beroepsethische gronden niet gehouden was een wederwoord te verlenen.

Wat ten slotte de verklaringen van journalist Erik Dupain in de Zevende Dag van 23 april 2006 betreft, voert de advocaat van klager aan dat zijn cliënt op dat ogenblik nooit bekentenissen had afgelegd aan de voetbalbond of het gerecht, maar dat heeft Erik Dupain in de uitzending ook nooit beweerd.

Bovendien wijst de Raad voor de Journalistiek er nog op dat de VRT herhaaldelijk aan klager heeft aangeboden om zijn standpunt in de studio te komen toelichten. Klager is hier niet op ingegaan, wat uiteraard zijn recht is. Hij kan er zich dan ook niet over beklagen dat zijn standpunt te weinig belicht werd.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 9 november 2006